

VERS, PRÓZA

Apor Elemér

Kiáltsd világgá

Csókolj meg a rügyek bőrét
csókolj meg a csecsemők bőrét
csókolj meg
a fiatal déli szél
útját a levegőben
és kiáltsd világgá
március
mintha senkise hallott
volna róla,
mintha senkise tudná
mert kedved van kiáltani
és torkod is bőven akad.

Ó, hogy szerettelek

A búcsúzás szonettje

Ó, hogy szerettelek, nem is tudod,
mert így szeretni senki sem tudott.
Korábban kelt a szívem, mint a nap,
később pihent el, mint az alkonyat.

Mosdatott hüsen, mint folyók vize,
elomlott szádban, mint gyümölcs íze
nyílt volt és tiszta, mint a szép öröm,
mélyről fakadt fel, mélyről, mint a könny.

De elmentél s én elfelejtelek.
A csend kinő a lépteid felett
miképp a fű az elhagyott uton.

Valahová egyszer mindenki elmegy,
nincsenek halálos, nagy szerelmek
csak egy halálos – a halál. Tudom.